

Тема презентації:
**“Клінічна та біологічна
смерть”**

Виконавець: Міхновецька Марія

Група: Коб-1-12-4.0д

Зміст:

Вступ.....	3слайд.
Поняття про танатологію. Клінічна смерть.....	4слайд.
Характерні ознаки клінічної смерті.....	5слайд.
Перша допомога при клінічному стані. Поняття про реанімацію....	6слайд.
Поняття про біологічну смерть.....	7слайд.
Ознаки біологічної смерті.....	8-9слайд.
Цікаві факти про смерть.....	10-11слайд.
Функції тіла, які продовжують працювати після смерті.....	12-15слайд.
Висновок.....	16слайд.
Використана література.....	17слайд.

Вступ.

Наше життя являється, мабуть, найзагадковішою річчю для нас. Постає багато питань. Для чого ми тут? Яка наша ціль? Хто ми? І найважливіше питання, те, яке турбує і дає про себе знати майже кожен день..Скільки часу відведено для кожного з нас?

Але відповідь на це питання має лише Той, Хто створив нас. І здібності знати наперед точний час ми не маємо. Ми можемо якось відчувати...Кожного дня у світі помирають сотні, тисячі, десятки тисяч людей, які щасливо жили і не здогадувалися, що в один момент все закінчиться для них. Але смерть – це не те, до чого ми маємо звикати, на що маємо закривати очі, стверджуючи що кожного дня все одно помирає досить багато людей. Знаючи ознаки, маючи інформацію про існування клінічної смерті та її особливості – можемо врятувати комусь життя.

Ми не обізнані у цій сфері, але маємо жити так, щоби не боятися смерті. Бо це все дуже не схоже на кінець...

Танатологія - вчення про смерть, її причини, процеси умирання організму від початкових проявів до повного розкладання трупа. Термін "танатос" - грецьке слово, яке означає "смерть", а термін "танатологія" в науку введений І. І. Мечниковим. Базуючись на знанні ознак смерті, експерт, лікар можуть визначити факт смерті, час її настання, а в деяких випадках - встановити первинне положення трупа після смерті і, нарешті, провести диференціальну діагностику між трупними явищами та ушкодженнями чи хворобливими змінами.

Існує період часу, коли можливо відновити функції ЦНС, і цей період називається **клінічна смерть**. Іншими словами **клінічна смерть** – це початкова стадія припинення всіх функцій організму, під час якої ще можливе їх відновлення, її тривалість 5-6 хвилин.

Характерні ознаки клінічної смерті:

- зупинка дихання (при цьому кора головного мозку ще не досягає тієї стадії кисневого голодування, при якій настають її безповоротні зміни. Кора головного мозку найбільш чутлива до кисневого голодування і витримує його всього 5-6 хв., після цього настають безповоротні зміни і поживлення стає неможливим.);
- відсутність серцевої діяльності (визначається по відсутності пульсації сонної артерії, як найбільш великої доступної для прощупування; відсутність пульсації на променевій артерії не є ознакою зупинки серця, оскільки при різкому падінні артеріального тиску ця пульсація може бути відсутньою);
- реакція зіниці на зміну його освітленості, хоч зіниця розширена;
- відсутність свідомості.

!Перша допомога!:

- діагностика клінічної смерті – стану;
- забезпечення прохідності верхніх дихальних шляхів;
- укласти хворого на тверду горизонтальну поверхню, під шию покласти валик і максимально закинути голову; висунути вперед нижню щелепу, очистити носоглотку й рот за допомогою відсмоктувача або пальцем обмотаним бинтом чи носовою хустинкою;
- проведення штучного дихання за методом рот в рот до носа;
- відновлення кровообігу: штучну вентиляцію легень поєднують із непрямим масажем серця.

Комплекс невідкладних заходів, що здійснюють хворим в стані клінічної смерті, направлений на відновлення життєдіяльності організму і попередження незворотніх порушень його органів та систем, називається **реанімацією**.

Також важливим фактором, що впливає на тривалість клінічної смерті є температура оточуючого середовища. Чим вона холодніша – тим більша довготривалість клінічної смерті.

Якщо вчасно не застосувати методи оживлення, то після клінічної смерті настає **біологічна смерть**.

Біологічна смерть – безповоротне припинення життєдіяльності організму, неминуча кінцева стадія індивідуального існування будь-якої біологічної особини.

З настанням біологічної смерті організм перетворюється в труп і починається дуже швидке руйнування структур тканин; складні органічні речовини, які входять у склад організму, розкладаються на більш прості органічні і неорганічні.

Розрізняють смерть **природну** і **патологічну**.

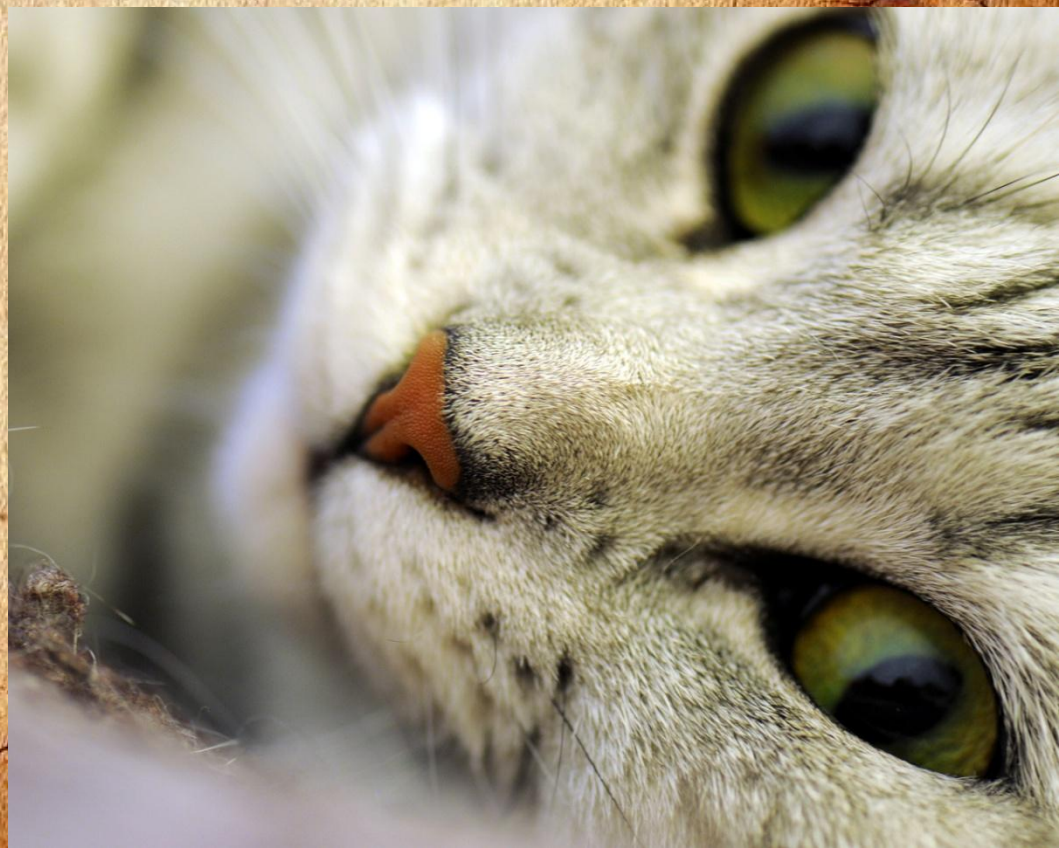
Природна смерть – це та, яка наступила у результаті природного угасання життєвих функцій поступово старіючого організму.

Патологічна смерть - це смерть, яка наступила передчасно, у результаті дії якогось шкідливого фактора (хвороба, нещасний випадок).

Ознаки біологічної смерті:

- повне припинення дихання, відсутність пульсу і серцебиття;
- зникнення рефлексів;
- мертвотна блідість шкірних покривів;
- розслаблення мускулатури;
- опущення нижньої щелепи;
- зникнення блиску очей;
- втрата чутливості;
- поступове охолодження тіла до температури оточуючого середовища;

- розширення зіниць з відсутністю реакції на світло;
- поява трупних плям;
- ознака “кошачого ока”(при боковому здавленні очного яблука, зіниця набуває овальної форми, що нагадує звужену зіницю ока кішки)

Цікаві факти про смерть...

У Китаї, Кореї та Японії число 4 вважається нещасливим, так як співзвучно слову «смерть». У цих країнах номери з номерами, що закінчуються на чотири, майже завжди відсутні.

Кубинський поет Хуліан дель Касаль, вірші якого відрізнялися глибоким несимізмом, помер від сміху. Він вечеряв з друзями, один з яких розповів анекдот. У поета почався напад неконтрольованого сміху, що викликало розшарування аорти, кровотечу і раптову смерть.

На території норвезького містечка Лонг'їр, розташованого на острові Шпіцберген, законом заборонено вмирати. Пов'язано це з тим, що в умовах вічної мерзлоти поховані тіла не розкладаються і привертають увагу білих ведмедів. Тому всіх важкохворих відправляють в інші частини Норвегії, а якщо смерть таки була зафіксована в Лонг'їрі, ховати небіжчика доведеться все одно в іншому місці.

Кілька століть тому медицина не мала достатньо точних методів для фіксування смерті, і знаходячись у летаргічному сні або без свідомості людей нерідко ховали живцем. З цієї причини з кінця 18 століття в Європі стало популярним ховати небіжчиків у так званих безпечних трунах. У простому випадку конструкція такої труни включала в себе виведену назовні дихальну трубку і дзвіночок, шнур від якого закріплювався на руці похованого. Сьогодні безпечні труни використовуються набагато рідше, так як смерть фіксується безпомилково майже завжди.

Жоден американець не помер від старості з 1951 року.

Деякі функції тіла, які продовжують працювати після смерті:

1.Ріст нігтів і волосся.

Це швидше технічна, а не дійсна функція. В організмі не утворюється більше волосся і тканин нігтів, але і те, і інше продовжує зростати протягом декількох днів після смерті. Насправді, шкіра втрачає вологу і злегка відтягується, що оголює більше волосся, а нігті здаються довщими. Так як ми вимірюємо довжину волосся і нігтів з точки, де волосся виходять зі шкіри, то технічно виходить, що вони «ростуть» після смерті.

2.Активність мозку.

Одним з побічних явищ сучасної технології є стертість часу між життям і смертю. Мозок може повністю відключитися, але серце буде стукати. Якщо серце зупиняється на хвилину, і немає дихання, то людина помирає, і лікарі оголошують про смерть людини, навіть коли мозок технічно ще живий протягом декількох хвилин. Клітини мозку за цей час намагаються вишукати кисень і живильні речовини для підтримки життя до такої міри, що найчастіше це призводить до непоправних пошкоджень, навіть якщо серце знову змусять стукати.

Ці хвилини до повного пошкодження можна продовжити за допомогою певних ліків і при потрібних обставинах, до декількох днів. В ідеалі, це могло б лікарям дати шанс врятувати вас, але це не гарантовано.

3.Ріст клітин шкіри.

Це ще одна функція різних частин нашого тіла, яка згасає з різною швидкістю. В той час, як втрата кровообігу може вбити мозок за хвилини, іншим клітинам не потрібно постійне постачання. Клітини шкіри які живуть на зовнішній оболонці нашого тіла, звикли отримувати те що можуть, через процес, званий осмос, і можуть жити протягом декількох днів.

4.Сечовипускання.

Ми вважаємо, що сечовипускання є довільною функцією, хоча відсутність такої не є дією свідомою. Нам в принципі не доводиться про це думати, тому що певна частина мозку відповідає за цю функцію. Та ж область бере участь в регуляції дихання і серцебиття, що пояснює, чому у людей часто відбувається мимовільне сечовипускання якщо вони нап'ються. Справа в тому, що частина мозку, яка утримує сечовий сфінктер закритим, пригнічується,

а дуже велика кількість алкоголю може відключити регуляцію функцій дихання і серця, і тому алкоголь може бути дійсно небезпечним. Хоча при трупному задубінні м'язи дерев'яніють, цього не трапляється ще кілька годин після смерті. Відразу після смерті, м'язи розслабляються, що і викликає сечовипускання.

5.Дефекація.

Ми всі знаємо, що в періоди стресу наш організм позбавляється від відходів. Просто розслабляються деякі м'язи, і відбувається незручна ситуація. Але у випадку смерті, всього цього ще і сприяє газ, який виділяється всередині тіла. Це може трапитися через кілька годин після смерті. Враховуючи, що плід в утробі матері теж виконує акт дефекації, можна сказати, що це перша і остання річ, яку ми здійснюємо в своєму житті.

6.Травлення.

Виявляється, що коли ми помираємо, то ми не тільки позбавляємося від перетравленого, але й активно його виробляємо. Не варто забувати, що наше тіло є місцем проживання для безлічі інших організмів, багато з яких для нас корисні.

Бактерії у нашому кишечнику не вмирають тільки тому, що вас більше немає. Хоча деякі з них є паразитуючими, багато з них сприяють травленню і роблять частину роботи за нас, навіть коли ми вже відійшли в інший світ. Інші бактерії в кишечнику виробляють газ, який просуває переварену їжу назовні.

То ж який висновок можна зробити... Смерть – це незмінний процес, який характеризується припиненням функціонування організму. Існує клінічна смерть, яка дає шанс врятувати людину, після якої вже іде біологічна смерть, коли змінити щось занадто пізно. Біологічна смерть буває природна та патологічна. Природна виникає у результаті природного угасання життєвих функцій, а патологічна у результаті хвороби або якихось порушень в організмі. Треба берегти себе, щоб мати змогу прожити довше, бо як би там не було існує багато безглузвих смертей, через звичайну людську неуважність; і бути обізнаним у цій сфері щоб вміти надати допомогу, якщо вона буде потрібна. Але поки маємо життя маємо думати про життя.

Використана література:

- Популярная медицинская энциклопедия. Гл.ред.Б.В.Петровский. В 1-м томе. Аборт – Ящур.- М.: “Советская Энциклопедия”, 1979. – 704 с., илл., 14 л. илл.
- [Цікаві факти про смерть](#)
- [Клінічна смерть](#)
- [Біологічна смерть](#)